

Ömrüm 2

– dedakive · 11 Ocak 2026

Ömrüm II

Ömrüm...

Kışın

Kemiklerime işleyen soğuşundan

Usulca sıyrıldı.

Sanki biri içimde,

Tozlu perdeleri aralayıp

Odama güneş taşıdı.

Ömrüm...

Çatlayan dallarımdan yeni tomurcuklar fışkırıyor,

Adına sevinç diyemedim ama

Galiba...

İçerimde bir yerlerde

Yeniden filizlenen bir hayatın ayak sesleri yankılanıyor.

Ömrüm...

Bunca yorgunluğuna rağmen

Bir kuşun sabah ötüşünde,

Çiçeklerin baharı selamlayışında,

Güneşin doğuşunda,

Kendimi arıyor,

Kendimi buluyorum.

Ve biliyor musun?

Kaderin pas tutmuş kapılarında

İlk kez bu kadar cesur çaldım zili;

Çünkü artık biliyorum:

Baharlar,

En çok

Yaralananların hakkıdır.

Ömrüm...

Gel otur yanıma,

Kederi bırakalım bir yana.
Belki bu yıl..
Bizim çiçekler açma yılımızdır.
Belki bundan sonrası,
Hep bahar havası.
Hep bahar havası.

22 Kasım 2025